

Taittirīya-Brāhmaṇa

Book 1, Chapter 6

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Final proofread version, 1st April 2005

[[1-6-1-1]]

अनुमत्यै पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वैपति ।

ये प्रत्यञ्चः शम्याया अवशीयन्ते ।

तन्मैत्रैष्टमेककपालम् ।

इयं वा अनुमतिः ।

इयं निर्वैष्टिः ।

नैत्रैष्टतेन पूर्वैण प्रचरति ।

पाप्मानमेव निर्वैष्टिं पूर्वौ निरवदयते ।

एककपालो भवति ।

एकघैव निर्वैष्टिं निरवदयते ।

यदहुत्वा गाहैपत्य ईयुः ॥ १ ॥

[[1-6-1-2]]

रुद्रो भूत्वाऽग्निरनूत्थाय ।

अध्वर्यु च यजमानं च हन्यात् ।

वीहि स्वाहाऽऽहुतिं जुषाण इत्याह ।

आहुत्यैवैनश्च शमयति ।

नार्तिमाच्छैत्यध्वर्युर्न यजमानः ।

एकोल्मुकेन यन्ति ।

तद्धि निर्वैष्ट्यै भाग्येयम् ।

इमां दिशां यन्ति ।

एषा वै निर्वैष्ट्यै दिक् ।

स्वायामेव दिशि निर्वैष्टिं निरवदयते ॥ २ ॥

[[1-6-1-3]]

स्वकृत ईरिणे जुहोति प्रदुरे वा ।

एतद्वै निर्वृत्या आयतनम्।
 स्व पुवायतने निर्वृतिं निरवदयते।
 एष ते निर्वृते भाग इत्याह।
 निर्देशत्येवैनाम्।
 भूते हृविष्मत्यसीत्याह।
 भूतिमेवोपावर्तते।
 मुञ्चेममङ्घस इत्याह।
 अङ्घस एवैनं मुञ्चति।
 अङ्घुष्ठाभ्यां जुहोति ॥ ३ ॥

[[1-6-1-4]]

अन्तत एव निर्वृतिं निरवदयते।
 कृष्णं वासः कृष्णतूं दक्षिणा।
 एतद्वै निर्वृत्यै रूपम्।
 रूपेणैव निर्वृतिं निरवदयते।
 अप्रतीक्षमायन्ति।
 निर्वृत्या अन्तर्हित्यै।
 स्वाहा नमो य इदं चकारेति पुनरेत्य गाहैपत्ये जुहोति।
 आहुत्यैव नमस्यन्तो गाहैपत्यमुपावर्तन्ते।
 आनुमतेन प्रचरति।
 इयं वा अनुमतिः ॥ ४ ॥

[[1-6-1-5]]

इयमेवास्मै राज्यमनु मन्यते।
 धेनुर्दक्षिणा।
 इमामेव धेनुं कुरुते।
 आदित्यं चर्कु निर्वैपति।
 उभयीष्वेव प्रजास्वभिषिच्यते।
 दैवीषु च मानुषीषु च।
 वरो दक्षिणा।
 वरो हि राज्यङ्ग समृच्छौ।

आग्नावैष्णवमेकादशकपालं निर्वपति ।

अग्निः सर्वादेवताः ॥ ५ ॥

[[1-6-1-6]]

विष्णुर्यज्ञः ।

देवताश्वैव यज्ञं चावरुन्धे ।

वामनो वही दक्षिणा ।

यद्वही ।

तेनाग्नेयः ।

यद्वामनः ।

तेन वैष्णवः समृच्छै ।

अग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपति ।

अग्नीषोमाभ्यां वा इन्द्रोवृत्रमहन्ति ।

यदग्नीषोमीयमेकादशकपालं निर्वपति ॥ ६ ॥

[[1-6-1-7]]

वात्रैग्नमेव विजित्यै ।

हिरण्यं दक्षिणा समृच्छै ।

इन्द्रोवृत्रः हत्वा ।

देवताभिश्वेन्द्रियेण च व्याध्यत ।

स एतमैन्द्राग्नमेकादशकपालमपश्यत् ।

तन्निरवपत् ।

तेन वै स देवताश्वेन्द्रियं चावरुन्धे ।

यदैन्द्राग्नमेकादशकपालं निर्वपति ।

देवताश्वैव तेनैन्द्रियं च यजमानोऽवरुन्धे ।

ऋषभो वही दक्षिणा ॥ ७ ॥

[[1-6-1-8]]

यद्वही ।

तेनाग्नेयः ।

यद्वषभः ।

तेनैन्द्रः समृच्छै ।

आग्नेयमृष्टाकपालं निर्वैपति ।

ऐन्द्रं दधि ।

यदा[॥]ग्नेयो भवति ।

अग्निर्वै यज्ञमुखम् ।

यज्ञमुखमेवर्धि पुरास्ताऽद्धते ।

यदैन्द्रं दधि ॥ ८ ॥

[[1-6-1-9]]

इन्द्रियमेवावरुन्धे ।

ऋषभो वही दक्षिणा ।

यद्वही ।

तेनाग्नेयः ।

यदृषभः ।

तेनैन्द्रः समृच्छै ।

यावतीर्वै प्रजा ओषधीनामहुतानामाश्वन् ।

ताः पराऽभवन् ।

आग्रयणं भवति हुताद्याय ।

यजमानस्यापराभावाय ॥ ९ ॥

[[1-6-1-10]]

देवा वा ओषधीष्वाजिमयुः ।

ता इन्द्राग्नी उद्जयताम् ।

तावेतमैन्द्राग्नं द्वादशकपालं निरवृणाताम् ।

यदैन्द्राग्नो भवत्युजित्यै ।

द्वादशकपालो भवति ।

द्वादश मासाः संवत्सरः ।

संवत्सरेणैवास्मा अन्नमवरुन्धे ।

वैश्वदेवश्चर्म्भवति ।

वैश्वदेवं वा अन्नम् ।

अन्नमेवास्मै स्वदयति ॥ १० ॥

[[1-6-1-11]]

प्रथमजो वृत्सो दक्षिणा समृच्छै।
सौम्यङ् श्यामाकं चरुं निर्वपति।
सोमो वा अकृष्टपच्यस्य राजा॥
अकृष्टपच्यमेवास्मै स्वदयति।
वासो दक्षिणा।

सौम्यः हि देवतया वासः समृच्छै।
सरस्वत्यै चरुं निर्वपति।
सरस्वते चरुम्।
मिथुनमेवावरुन्धे।
मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृच्छै।
एति वा एष यज्ञमुखाद्याः।
यौऽग्रेदेवताया एति।
अष्टावेतानि हृवीश्वि भवन्ति।
अष्टाक्षरा गायत्री।
गायत्रौऽग्निः।
तेनैव यज्ञमुखाद्यां अग्रेदेवतायै नैति ॥ ११ ॥
ईयुर्निरवदयतेऽग्नुष्ठाभ्यां जुहोत्यनुमतिर्देवता निर्वपति वही दक्षिणा यदैन्द्रं दध्यपराभावाय स्वदयति
गावौ दक्षिणा समृच्छै षड् ॥ १ ॥

[[1-6-2-1]]
वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत।
ताः सृष्टा न प्राजायन्त।
सौऽग्निरकामयत।
अहमिमाः प्रजनयेयमिति।
स प्रजापतये शुचमदधात्।
सौऽशोचत्प्रजामिच्छमानः।
तस्माद्यं च प्रजा भुनक्ति यं च न।
तावुभौ शोचतः प्रजामिच्छमानौ।
तास्वग्निमप्यसृजत्।
ता अग्निरध्यैत् ॥ १२ ॥

[[1-6-2-2]]

सोमो रेतौऽदधात्।
सविता प्राजनयत्।
सरस्वती वाच्मदधात्।
पूषाऽपोषयत्।
ते वा एते त्रिः संवत्सरस्य प्रयुज्यन्ते।
ये देवाः पुष्टिपतयः।
संवत्सरो वै प्रजापतिः।
संवत्सरेण वासमै प्रजाः प्राजनयत्।
ताः प्रजा जाता मरुतौऽग्नन्।
अस्मानपि न प्रायुक्षतेर्ति॥ १३॥

[[1-6-2-3]]

स एतं प्रजापतिर्मरुतः सप्तकपालमपश्यत्।
तं निरवपत्।
ततो वै प्रजाभ्यौऽकल्पत।
यन्मारुतो निरुप्यते।
यज्ञस्य कृत्यै।
प्रजानामधाताय।
सप्तकपालो भवति।
सप्त गणा वै मरुतः।
गणश एवास्मै विश्वं कल्पयति।
स प्रजापतिरशोचत्॥ १४॥

[[1-6-2-4]]

याः पूर्वाः प्रजा असृक्षि।
मरुतस्ता अवधिषुः।
कथमपराः सृजेयेति।
तस्य शुष्म आण्डं भूतं निरवर्तत।
तद्युद्दहरत्।
तदपोषयत्।

तत्प्राजायत।

आ॒ण्डस्य॑ वा पु॒तद्रूपम्।
यदा॒मिक्षा॑।
यद्युद्धरति॥ १५॥

[[1-6-2-5]]

प्रजा॑ ए॒व तद्यज्मानः पोषयति।
वैश्वदे॒व्यामिक्षा॑ भवति।
वैश्वदे॒व्यो वै प्रजा॑ः।
प्रजा॑ ए॒वास्मै॑ प्रजनयति।
वाजि॑न्मानयति।
प्रजास्वेव प्रजातासु॑ रेतो॑ दधाति।
द्यावा॒पृथिव्यं एककपालो भवति।
प्रजा॑ ए॒व प्रजाता॑ द्यावोपृथिवीभ्यामुभयतः॑ परिगृह्णाति।
देवा॒सुराः संयत्ता आसन्।
सौऽग्निरब्रवीत्॥ १६॥

[[1-6-2-6]]

मामग्रै॑ यजत।
मया॑ मुखेनासुराञ्जेष्युथेति।
मां द्वितीयुमिति॑ सोमैऽब्रवीत्।
मया॑ राज्ञा॑ जेष्युथेति।
मां तृतीयुमिति॑ सविता।
मया॑ प्रसूता॑ जेष्युथेति।
मां चतुर्थीमिति॑ सरस्वती।
इन्द्रियं वोऽहं धास्यामीति॑
मां पञ्चममिति॑ पूषा।
मया॑ प्रतिष्ठया॑ जेष्युथेति॥ १७॥

[[1-6-2-7]]

तैऽग्निना॑ मुखेनासुरानजयन्।
सोमेन् राज्ञा॑॥

सुवित्रा प्रसूताः।
 सरस्वतीन्द्रियमदधात्।
 पूषा प्रतिष्ठाऽसीत्।
 ततो वै देवा व्यजयन्त्।
 यदेतानि हवीशि निरुप्यन्ते विजित्यै।
 नोत्तरवेदिमुपवपति।
 पश्वो वा उत्तरवेदिः।
 अजाता इव ह्यैतर्हि पशवः ॥ १८ ॥
 ऐदित्यशोच्बुद्धरत्यब्रवीत्प्रतिष्ठाया जेष्यथेत्येतर्हि पशवः ॥ २ ॥

[[1-6-3-1]]

त्रिवृद्धर्हिभवति।
 माता पिता पुत्रः।
 तदेव तन्मिथुनम्।
 उल्बं गर्भो जरायु।
 तदेव तन्मिथुनम्।
 त्रेधा बर्हिः संनद्धं भवति।
 त्रय इमे लोकाः।
 एष्वैव लोकेषु प्रतितिष्ठति।
 एकघा पुनः संनद्धं भवति।
 एक इव ह्ययं लोकः ॥ १९ ॥

[[1-6-3-2]]

अस्मिन्नेव तेन लोके प्रतितिष्ठति।
 प्रसुवौ भवन्ति।
 प्रथमजामेव पुष्टिमवरुन्ये।
 प्रथमजो वत्सो दक्षिणा समृद्धौ।
 पृष्ठदाज्यं गृह्णाति।
 पश्वो वै पृष्ठदाज्यम्।
 पश्नुनेवावरुन्ये।
 पञ्चगृहीतं भवति।

पाङ्गा हि पशवः।
बहुरूपं भवति॥ २०॥

[[1-6-3-3]]

बहुरूपा हि पशवः समृद्धै।
अग्निं मन्थन्ति।
अग्निमुखा वै प्रजापतिः प्रजा असृजत।
यदग्निं मन्थन्ति।
अग्निमुखा एव तत्प्रजा यजमानः सृजते।
नवं प्रयाजा इज्यन्ते।
नवानूयाजाः।
अष्टौ हवीश्चि।
द्वावाघारौ।
द्वावाज्यभागौ॥ २१॥

[[1-6-3-4]]

त्रिंशत्संपद्यन्ते।
त्रिंशदक्षरा विराट्।
अन्नं विराट्।
विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे।
यजमानो वा एककपालः।
तेज आज्यम्।
यदेककपाल आज्यमानयति।
यजमानमेव तेजसा समर्धयति।
यजमानो वा एककपालः।
पशव आज्यम्॥ २२॥

[[1-6-3-5]]

यदेककपाल आज्यमानयति।
यजमानमेव पशुभिः समर्धयति।
यदल्पमानयेत्।
अल्पा एनं पशवो भुञ्जन्त उपतिष्ठेरन्।

यद्वद्वानयैत्।
 ब्रह्म एनं पश्वोऽभुज्ञन्तु उपतिष्ठेरन्।
 ब्रह्मनीयाविः पृष्ठं कुर्यात्।
 ब्रह्म एवैनं पश्वो भुज्ञन्तु उपतिष्ठन्ते।
 यजमानो वा एककपालः।
 यदेककपालस्यावद्येत्॥ २३॥

[[1-6-3-6]]

यजमानस्यावद्येत्।
 उद्वा माद्येद्यजमानः।
 प्र वा मीयेत।
 सुकृदेव हौतव्यः।
 सुकृदिव हि सुवर्गो लोकः।
 हुत्वाऽभि जुहोति।
 यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयित्वा।
 तेजसा समर्धयति।
 यजमानो वा एककपालः।
 सुवर्गो लोक आहवनीयः॥ २४॥

[[1-6-3-7]]

यदेककपालमाहवनीयै जुहोति।
 यजमानमेव सुवर्गं लोकं गमयति।
 यद्वस्तेन जुहुयात्।
 सुवर्गलोकाद्यजमानमविध्येत्।
 सुचा जुहोति।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्टै।
 यत्प्राङ्मध्येत।
 देवलोकमभि जयेत।
 यदक्षिणा पितृलोकम्।
 यत्प्रत्यक्॥ २५॥

[[1-6-3-8]]

रक्षांसि यज्ञं हन्तुः।
 यदुदद्धः।
 मनुष्यलोकमभिजयेत्।
 प्रतिष्ठितो होतव्यः।
 एककपालं वै प्रतिष्ठन्तं द्यावापृथिवी अनु प्रतिष्ठितः।
 द्यावापृथिवी क्रृतवः।
 क्रृतून्यज्ञः।
 यज्ञं यजमानः।
 यजमानं प्रजाः।
 तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यः॥ २६॥

[[1-6-3-9]]

वाजिनौ यजति।
 अग्निर्वायुः सूर्यः।
 ते वै वाजिनः।
 तानेव तद्यजति।
 अथो खल्वाहुः।
 छन्दांसि वै वाजिनः इति।
 तान्येव तद्यजति।
 क्रृकस्तमे वा इन्द्रस्य हरी सोमपानौ।
 तयौः परिधय आधानम्।
 वाजिनं भागधेयम्॥ २७॥

[[1-6-3-10]]

यदप्रहृत्य परिधीञ्जुहुयात्।
 अन्तराधानाभ्यां घासं प्रयच्छेत्।
 प्रहृत्य परिधीञ्जुहोति।
 निराधानाभ्यामेव घासं प्रयच्छति।
 वर्हिषि विषिञ्चन्वाजिनमानयति।
 प्रजा वै वर्हिः। .h line
 रेतो वाजिनम्।

प्रजास्वेव रेतौ दधाति।
समुप्हृय भक्षयन्ति।
एतत्सौमपीथा ह्येते।
अथौ आत्मन्नेव रेतौ दधते।
यजमान उत्तमो भक्षयति।
पशवो वै वाजिनम्।
यजमान एव पशून्प्रतिष्ठापयन्ति ॥ २८॥

लोको बहुरूपं भवत्याज्यभागौ पशव आज्यमवदेहवनीयः प्रत्यक्तस्मात्प्रतिष्ठितो होतव्यो भागधेयमेते
चत्वरि च ॥ ३॥

[[1-6-4-1]]

प्रजापतिः सविता भूत्वा प्रजा असृजत।
ता एनमत्यमन्यन्त।
ता अस्मादपाक्रामन्।
ता वरुणो भूत्वा प्रजा वरुणेनाग्राहयत्।
ताः प्रजा वरुणगृहीताः।
प्रजापतिं पुनरुपाधावन्नाथमिच्छमानाः।
स एतान्प्रजापतिर्वरुणप्रधासानपश्यत्।
तान्निरवपत्।
तैर्वै स प्रजा वरुणपाशादमुच्चत्।
यद्वरुणप्रधासा निरुप्यन्ते ॥ २९॥

[[1-6-4-2]]

प्रजानामवरुणग्राहाय।
तासां दक्षिणो बाहुन्यक्तु आसीत्।
सव्यः प्रसृतः।
स एतां द्वितीयां दक्षिणतो वेदिमुद्देहन्।
ततो वै स प्रजानां दक्षिणं बाहुं प्रासारयत्।
यद्वितीयां दक्षिणतो वेदिमुद्दन्ति।
प्रजानामेव तद्यजमानो दक्षिणं बाहुं प्रसारयति।
तस्माच्चातुर्मास्ययाज्यमुष्मिल्लोक उभयाबाहुः।

यज्ञाभिजितः ह्यस्य।
पृथमात्राद्वेदी असंभिन्ने भवतः ॥ ३० ॥

[[1-6-4-3]]

तस्मात्पृथमात्रं व्यःसौ।
उत्तरस्यां वेद्यामुत्तरवेदिमुपं वपति।
पश्वो वा उत्तरवेदिः।
पशुनेवावरुन्धे।
अथो यज्ञपूरुषोऽनन्तरित्यै।
एतद्वाह्याणान्येव पञ्च हवीश्चि।
अथैष एन्द्राग्नो भवति।
प्राणपानौ वा एतौ देवानाम्।
यदिन्द्राग्नी।
यदैन्द्राग्नो भवति ॥ ३१ ॥

[[1-6-4-4]]

प्राणपानावेवावरुन्धे।
ओजो बलं वा एतौ देवानाम्।
यदिन्द्राग्नी।
यदैन्द्राग्नो भवति।
ओजो बलमेवावरुन्धे।
मारुत्यामिक्षा भवति।
वारुण्यामिक्षा।
मेषी च मेषश्च भवतः।
मिथुना एव प्रजा वरुणपाशान्मुच्छति।
लोमशौ भवतो मेष्यत्वाय ॥ ३२ ॥

[[1-6-4-5]]

शमीपर्णान्युपं वपति।
घासमेवाभ्यामपि यच्छति।
प्रजापतिमन्नाद्यं नोपानमत्।
स एतेन शतेष्मेन हविषाऽन्नाद्यमवारुन्ध।

यत्परः शुतानि शमीपूर्णानि भवन्ति ।
अन्नाद्यस्यावरुच्यै ।
सौम्यानि वै करीराणि ।
सौम्या खलु वा आहुतिर्दिवो वृष्टिं च्यावयति ।
यत्करीराणि भवन्ति ।
सौम्ययैवाहुत्या दिवो वृष्टिमवरुन्ये ।
काय एककपालो भवति ।
प्रजानां कन्त्वाय ।
प्रतिपूरुषं करम्भपात्राणि भवन्ति ।
जाता एव प्रजा वरुणपाशान्मुच्चति ।
एकमतिरिक्तम् ।
जनिष्यमाणा एव प्रजा वरुणपाशान्मुच्चति ॥ ३३ ॥
निरुप्यन्ते भवतो भवति मेध्यत्वाय रुन्धे षड् ॥ ४ ॥

[[1-6-5-1]]

उत्तरस्यां वेद्यामन्यानि हृवीश्वि सादयति ।
 दक्षिणायां मारुतीम् ।
अपघुरमेवैनां युनक्ति ।
अथो ओजे एवासामव हरति ।
 तस्माद्व्याणश्च क्षत्त्वाच्च विशोऽन्यतोपक्रमिणीः ।
मारुत्या पूर्वीया प्रचरति ।
अनृतमेवाव यजते ।
वारुण्योत्तरया ।
अन्तत एव वरुणमव यजते ।
यदेवाध्वर्युः करोति ॥ ३४ ॥

[[1-6-5-2]]

तत्प्रतिप्रस्थाता करोति ।
 तस्माद्यच्छेयान्करोति ।
 तत्पापीयान्करोति ।
 पत्नीं वाचयति ।

मेध्यामैवैना करोति।
 अथो तपे एवैनामुपं नयति।
 यज्ञारः सन्तं न प्रब्रूयात्।
 प्रियं ज्ञातिः रुन्ध्यात्।
 असौ मे जार इति निर्दिशेत्।
 निर्दिश्यैवैनं वरुणपाशेन ग्राहयति ॥ ३५ ॥

[[1-6-5-3]]

प्रघास्यान्हवामह् इति पलीमुदानयति।
 अह्बैवैनाम्।
 यत्पली पुरोनुवाक्यामनु ब्रूयात्।
 निर्वीर्यो यजमानः स्यात्।
 यजमानोऽन्वाह।
 आत्मन्नेव वीर्यं धत्ते।
 उभौ याज्याः सवीर्यत्वाय।
 यद्वामे यदरण्य इत्याह।
 यथोदितमेव वरुणमवं यजते।
 यजमानदेवत्यो वा आहवनीयः ॥ ३६ ॥

[[1-6-5-4]]

भ्रातृव्यदेवत्यो दक्षिणः।
 यदाहवनीये जुह्यात्।
 यजमानं वरुणपाशेन ग्राहयेत्।
 दक्षिणोऽग्नौ जुहोति।
 भ्रातृव्यमेव वरुणपाशेन ग्राहयति।
 शूर्पैण जुहोति।
 अन्ध्यमेव वरुणमवयजते।
 शीर्षन्नधि निधाय जुहोति।
 शीर्षत एव वरुणमवयजते।
 प्रत्यङ्गिष्ठजुहोति ॥ ३७ ॥

[[1-6-5-5]]

प्रत्युद्देव वरुणपाशान्निर्मुच्यते।
 अक्रन्कमै कर्मकृत इत्याह।
 देवानृणं निरवदाय।
 अनृणा गृहानुप्रेतेति वावैतदाह।
 वरुणगृहीतं वा एतद्ब्रजस्य।
 यद्यजुषा गृहीतस्यातिरिच्यते।
 तुषांश्च निष्कासश्च।
 तुषैश्च निष्कासेन चावभृथमवैति।
 वरुणगृहीतेनैव वरुणमवयजते।
 अपौऽवभृथमवैति ॥ ३८ ॥

[[1-6-5-6]]

अप्सु वै वरुणः।
 साक्षादेव वरुणमव यजते।
 प्रतियुतो वरुणस्य पाश इत्याह।
 वरुणपाशादेव निर्मुच्यते।
 अप्रतीक्षमायन्ति।
 वरुणस्यान्तर्हित्यै।
 एधोऽस्येधिष्ठीमहीत्याह।
 समिघैवाग्नि नमस्यन्त उपायन्ति।
 तेजौसि तेजो मयि धेहीत्याह।
 तेज एवात्मन्धत्ते ॥ ३९ ॥
 करोति ग्राहयत्याहवनीयस्तिष्ठुहोत्यपौऽवभृथमवैति धत्ते ॥ ५ ॥

[[1-6-6-1]]

देवासुराः संयत्ता आसन्।
 सौऽग्निरब्रवीत्।
 ममेयमनीकवती तनूः।
 तां प्रीणीत।
 अथासुरानभिभविष्यथेति।
 ते देवा अग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टकपालं निरवपन्।

सौऽग्निरनीकवान्त्स्वेन भागुधेयेन प्रीतः।
चतुर्धाऽनीकान्यजनयत।
ततौ देवा अभवन्।
पराऽसुराः ॥ १ ॥

[[1-6-6-2]]

यद्ग्नयेऽनीकवते पुरोऽशामष्टाकपालं निर्वपति।
अग्निमेवानीकवन्तुङ्गु स्वेन भागुधेयेन प्रीणाति।
सौऽग्निरनीकवान्त्स्वेन भागुधेयेन प्रीतः।
चतुर्धाऽनीकानि जनयते।
असौ वा आदित्यौऽग्निरनीकवान्।
तस्य रश्मयोऽनीकानि।
साकः सूर्येणोद्युता निर्वपति।
साक्षादेवास्मा अनीकानि जनयति।
तेऽसुराः पराजिता यन्तः।
द्यावापृथिवी उपाश्रयन् ॥ २ ॥

[[1-6-6-3]]

ते देवा मरुञ्चः सांतपुनेभ्यश्चरुं निरवपन्।
तान्द्यावापृथिवीभ्यामेवोभयतः समतपन्।
यन्मरुञ्चः सान्तपुनेभ्यश्चरुं निर्वपति।
द्यावापृथिवीभ्यामेव तदुभयतो यजमानो भ्रातृव्यान्त्संतपति।
मध्यन्दिने निर्वपति।
तर्हि हि तेऽक्षिणष्ठं तपति।
चरुर्भवति।
सर्वत एवैनान्त्संतपति।
ते देवाः श्वोविजयिनः सन्तः।
सर्वासां दुग्धे गृहमेधीयं चरुं निरवपन् ॥ ३ ॥

[[1-6-6-4]]

आश्रिता एवाद्योपवसाम।
कस्य वाऽहेदम्।

कस्य वा श्वो भवितेति।
 स श्रूतोऽभवत्।
 तस्याहुतस्य नाशन्।
 न हि देवा अहुतस्याश्वन्ति।
 तैऽब्रुवन्।
 कस्मा इमश्च हौष्याम इति।
 मरुद्ध्यौ गृहमेधिभ्य इत्यब्रुवन्।
 तं मरुद्ध्यौ गृहमेधिभ्यैऽजुहवुः॥ ४॥

[[1-6-5]]

ततो देवा अभवन्।
 पराऽसुराः।
 यस्यैवं विदुषो मरुद्ध्यौ गृहमेधिभ्यौ गृहे जुह्वति।
 भवत्यात्मना॥।
 पराऽस्य भ्रातुव्यो भवति।
 यद्वै यज्ञस्य पाकत्रा क्रियते।
 पशव्यं तत्।
 पाकत्रा वा एतत्क्रियते।
 यन्नेधमा बर्हिर्भवति।
 न सामिधेनीरन्वाह॥ ५॥

[[1-6-6]]

न प्रयुजा इज्यन्ते।
 नानूयुजाः।
 य एवं वेद।
 पशुमान्भवति।
 आज्यभागौ यजति।
 यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरैति।
 मरुतो गृहमेधिनो यजति।
 भागधेयेनैवैनान्तस्मर्धयति।
 अग्निः स्वेष्टकृतं यजति प्रतिष्ठित्यै।

इडौन्तो भवति।

पश्वे वा इडा।

पशुष्वेवोपरिष्टात्प्रतितिष्ठति ॥ ६ ॥

असुरा अश्रयन्गृहमेधीयं चरुं निरवपन्नजुहवुरन्वाहेडान्तो भवति द्वे च ॥ ६ ॥

[[1-6-7-1]]

यत्पत्नीं गृहमेधीयस्याश्रीयात्।

गृहमेध्यैव स्यात्।

वि त्वस्य यज्ञ ऋध्येत।

यन्नाश्रीयात्।

अगृहमेधी स्यात्।

नास्य यज्ञो व्यृच्येत।

प्रतिवेशं पचेयुः।

तस्याश्रीयात्।

गृहमेध्यैव भवति।

नास्य यज्ञो व्यृच्यते ॥ १ ॥

[[1-6-7-2]]

ते देवा गृहमेधीयेनेष्वा।

आश्रिता अभवन्।

आञ्जताभ्यञ्जत।

अनुवत्सानवासयन्।

तेभ्योऽसुराः क्षुधं प्राहिण्वन्।

सा देवेषु लोकमवित्त्वा।

असुरान्पुनरगच्छत।

गृहमेधीयेनेष्वा।

आश्रिता भवन्ति।

आञ्जतेऽभ्यञ्जते ॥ २ ॥

[[1-6-7-3]]

अनुवत्सान् वासयन्ति।

भ्रातृव्यायैव तद्यजमानः क्षुधं प्रहिणोति।

ते देवा गृहमेधीयेनेष्वा।
 इन्द्राय निष्कासं न्यदधुः।
अस्मानेव श्व इन्द्रो निहितभाग उपावर्त्तिर्ति।
 तानिन्द्रो निहितभाग उपावर्तत।
गृहमेधीयेनेष्वा।
 इन्द्राय निष्कासं निदध्यात्।
 इन्द्र एवैनं निहितभाग उपावर्तते।
 गाहैपत्ये जुहोति ॥ ३ ॥

[[1-6-7-4]]

भागधेयेनैवैनः समर्धयति।
ऋषभमाहृयति।
वषद्वार एवास्य सः।
 अथो इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृक्षे।
 इन्द्रौ वृत्रः हृत्वा।
 परा परावत्मगच्छत्।
 अपाराधिमिति मन्यमानः।
 सौऽब्रवीत्।
 क इदं वेदिष्यतीति।
 तैऽब्रुवन्मरुतो वरं वृणामहै ॥ ४ ॥

[[1-6-7-5]]

अथ वृयं वेदाम।
अस्मभ्यमेव प्रथमः हृविर्निरुप्यात् इति।
 त एनमध्यक्रीडन्।
 तत्क्रीडिनां क्रीडित्वम्।
 यन्मरुभ्यः क्रीडिभ्यः प्रथमः हृविर्निरुप्यते विजित्यै।
 साकः सूर्येणोद्यता निर्विपति।
एतस्मिन्वै लोक इन्द्रौ वृत्रमहन्त्समृच्यै।
एतद्वाह्मणान्येव पञ्च हृवीश्विं।
एतद्वाह्मण ऐन्द्राभः।

अथैष एन्द्रश्चर्भवति ॥
 उद्धारं वा एतमिन्द्र उद्धरत।
 वृत्रः हत्वा ।
 अन्यासु देवतास्वधि ।
 यदेष एन्द्रश्चर्भवति ।
 उद्धारमेव तं यजमान उद्धरते ।
 अन्यासु प्रजास्वधि ।
 वैश्वकर्मण एककपालो भवति ।
 विश्वान्येव तेन कर्माणि यजमानोऽवरुन्ये ॥ ५ ॥
 ऋच्छतेऽभ्यञ्जते जुहोति वृणामहै भवत्यष्टौ च ॥ ७ ॥

[[1-6-8-1]]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत ।
 ता वरुणप्रघासैर्वरुणपाशाद्मुच्चत् ।
 साक्मेधैः प्रत्यस्थापयत् ।
 ऋम्बकैरुद्रं निरवादयत ।
 पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकमगमयत् ।
 यद्वैश्वदेवेन यजते ।
 प्रजा एव तद्यजमानः सृजते ।
 ता वरुणप्रघासैर्वरुणपाशान्मुच्चति ।
 साक्मेधैः प्रतिष्ठापयति ।
 ऋम्बकैरुद्रं निरवदयते ॥ १ ॥

[[1-6-8-2]]

पितृयज्ञेन सुवर्गं लोकं गमयति ।
 दक्षिणतः प्राचीनावीती निर्वपति ।
 दक्षिणावृद्धि पितृणाम् ।
 अनादृत्य तत् ।
 उत्तरत एवोपवीय निर्वपेत् ।
 उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते ।
 अथो यदेव दक्षिणार्घैऽधि श्रयति ।

तेन दक्षिणावृत्।
सोमाय पितृमते पुरोडाशः षष्ठपालं निर्विपति।
संवत्सरो वै सोमः पितृमान्॥ २॥

[[1-6-8-3]]

संवत्सरमेव प्रीणाति।
पितृभ्यौ बर्हिषद्भ्यौ धानाः।
मासा वै पितरो बर्हिषदः।
मासानेव प्रीणाति।
यस्मिन्वा ऋतौ पुरुषः प्रमीयते।
सौऽस्यामुष्मिंश्लोके भवति।
बहुरूपा धाना भवन्ति।
अहोरात्राणामभिजित्यै।
पितृभ्यौऽग्निष्वात्तेभ्यौ मन्थम्।
अर्धमासा वै पितरोऽग्निष्वातः॥ ३॥

[[1-6-8-4]]

अर्धमासानेव प्रीणाति।
अभिवान्यायै दुग्धे भवति।
सा हि पितृदेवत्य दुहे।
यत्पूर्णम्।
तन्मनुष्याणाम्।
उपर्यधो देवानाम्।
अर्धः पितृणाम्।
अर्ध उपमन्थति।
अर्धो हि पितृणाम्।
एकयोपमन्थति॥ ४॥

[[1-6-8-5]]

एका हि पितृणाम्।
दक्षिणोपमन्थति।
दक्षिणावृद्धि पितृणाम्।

अनारभ्योपमन्थति ।
 तद्धि पितृनाच्छति ।
 इमां दिशं वेदिमुद्धन्ति ।
 उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते ।
 चतुःस्त्रक्तिर्भवति ।
 सर्वा ह्यनु दिशः पितरः ।
 अखाता भवति ॥

[[1-6-8-6]]

खाता हि देवानाम् ।
 मध्यतौऽग्निराधीयते ।
 अन्ततो हि देवानामाधीयते ।
 वर्षीयानिध्म इधमाद्धवति व्यावृत्त्यै ।
 परि श्रयति ।
 अन्तर्हितो हि पितृलोको मनुष्यलोकात् ।
 यत्परुषि दिनम् ।
 तदेवानाम् ।
 यदन्तरा ।
 तन्मनुष्याणाम् ॥ ६ ॥

[[1-6-8-7]]

यत्समूलम् ।
 तत्पितृणाम् ।
 समूलं बहिर्भवति व्यावृत्त्यै । .h line
 दक्षिणा स्तृणाति ।
 दक्षिणावृद्धि पितृणाम् ।
 त्रिः पर्याति ।
 तृतीये वा इतो लोके पितरः ।
 तानेव प्रीणाति ।
 त्रिः पुनः पर्याति ।
 षट्थसंपद्यन्ते ॥ ७ ॥

[[1-6-8-8]]

षट्वा ऋतवः ।
ऋतूनेव प्रीणाति ।
यत्प्रस्तुरं यजुषा गृह्णीयात् ।
प्रमायुको यजमानः स्यात् ।
यन्न गृह्णीयात् ।
अनायतनः स्यात् ।
तूष्णीमेव न्यस्येत् ।
न प्रमायुको भवति ।
नानायतनः ।
यत्तीन्परिधीन्परिदध्यात् ॥ ८ ॥

[[1-6-8-9]]

मृत्युना यजमानं परिगृह्णीयात् ।
यन्न परिदध्यात् ।
रक्षांसि यज्ञश्च हन्तुः ।
द्वौ परिधी परिदधाति ।
रक्षसामपहत्यै ।
अथो मृत्योरेव यजमानमुत्सृजति ।
यत्तीणि त्रीणि हृवीश्च्युदाहरेयुः ।
त्रयस्त्रय एषाश्च साकं प्रमीयेरन् ।
एकैकमनूचीनान्युदाहरन्ति ।
एकैक एवैषामन्वच्चः प्रमीयते ।
कशिपु कशिपव्याय ।
उपबहैणमुपबहैण्याय ।
आञ्जनमाञ्जन्याय ।
अभ्यञ्जनमभ्यञ्जन्याय ।
यथाभागमेवैनान्त्रीणाति ॥ ९ ॥
निरवदयते पितुमानग्निष्वात्ता एकयोपं मन्थत्यखाता भवति मनुष्याणां पद्यन्ते परिदध्यान्तीयते पञ्चच ॥ ८ ॥

[[1-6-9-1]]

अग्नयै देवे भ्यः पितृभ्यः समिध्यमानायानुब्रूहीत्याह।
 उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते।
 एकामन्वाह।
 एका हि पितृणाम्।
 त्रिर्हि देवानाम्।
 आघारावाघारयति।
 यज्ञपरुषोरनन्तरित्यै।
 नार्षयं वृणीते।
 न होतारम्॥ १॥

[[1-6-9-2]]

यदार्षेयं वृणीत।
 यद्वोतारम्।
 प्रमायुको यजमानः स्यात्।
 प्रमायुको होता॑।
 तस्मान्न वृणीते।
 यजमानस्य होतुर्गोपीथाय।
 अप वर्हिषः प्रयाजान्यजति।
 प्रजा वै बर्हिः।
 प्रजा एव मृत्योरुत्सृजति।
 आज्यभागौ यजति॥ २॥

[[1-6-9-3]]

यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरेति।
 प्राचीनावीती सोमं यजति।
 पितृदेवत्या हि।
 एषाऽऽहुतीः।
 पञ्चकृत्वोऽवद्यति।
 पञ्च ह्येता देवताः।

द्वे पुरोऽनुवाक्यै।
याज्या देवता वषङ्कारः।
ता एव प्रीणाति।
सन्ततमवद्यति॥ ३॥

[[1-6-9-4]]

ऋतूनां संतत्यै।
प्रैवैभ्यः पूर्व्या पुरोऽनुवाक्ययाऽहं।
प्रणयति द्वितीयया।
गमयति याज्यया।
तृतीये वा इतो लोके पितरः।
अहं एवैनां पूर्व्या पुरोऽनुवाक्ययाऽत्यानयति।
रात्रियै द्वितीयया।
ऐवैनान्याज्यया गमयति।
दक्षिणतोऽवदाय।
उद्बुद्धिक्रामति व्यावृत्त्यै॥ ४॥

[[1-6-9-5]]

आस्वधेत्याश्रावयति।
अस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावयति।
स्वधा नम इति वषङ्करोति।
स्वधाकारो हि पितृणाम्।
सोममग्रे यजति।
सोमप्रयाजा हि पितरः।
सोमं पितृमन्त्रं यजति।
संवत्सरो वै सोमः पितृमान्।
संवत्सरमेव तद्यजति।
पितृन्बर्हिषदो यजति॥ ५॥

[[1-6-9-6]]

ये वै यज्वानः।
ते पितरौ बर्हिषदः।

तानेव तद्यजति।
 पितृनग्निष्वाक्ता न्यजति।
 ये वा अयज्वानो गृहमेधिनः।
 ते पितरौपितृनग्निष्वाक्ताः।
 तानेव तद्यजति।
 अग्निं कव्यवाहनं यजति।
 य एव पितृणामग्निः।
 तमेव तद्यजति॥ ६॥

[[1-6-9-7]]

अथो यथाउग्निः स्विष्टकृतं यजति।
 ताद्वग्नेव तत्।
 एतत्तै तत् ये च त्वामन्विति तिसृषु स्रुक्तीषु निदधाति।
 तस्मादा तृतीयात्पुरुषान्नाम् न गृह्णन्ति।
 एतावन्तो हीज्यन्ते।
 अत्र पितरो यथाभागं मन्दध्वमित्याह।
 ह्लीका हि पितरः।
 उदच्चो निष्क्रामन्ति।
 एषा वै मनुष्याणां दिक्।
 स्वामेव तद्विशमनु निष्क्रामन्ति॥ ७॥

[[1-6-9-8]]

आहवनीयमुपतिष्ठन्ते।
 न्यैवास्मै तद्विषुवते।
 यत्सत्याहवनीयै।
 अथान्यत्र चरन्ति।
 आतमितोरुपतिष्ठन्ते।
 अग्निमेवोपद्रष्टारं कृत्वा।
 पितृनग्निरवदयन्ते।
 अन्तं वा एते प्राणानां गच्छन्ति।
 य आतमितोरुपतिष्ठन्ते।

सुसंदृशं त्वा वृयमित्याह ॥ ८ ॥

[[1-6-9-9]]

प्राणो वै सुसंदृक ।
प्राणमेवात्मन्दधते ।
योजान्विन्द्र ते हरी इत्याह ।
प्राणमेव पुनरयुक्त ।
अक्षम्नमीमदन्तु हीति गार्हीपत्यमुपतिष्ठन्ते ।
अक्षम्नमीमदन्ताथ त्वोपतिष्ठामह इति वावैतदाह ।
अमीमदन्त पितरः सोम्या इत्युभि प्रपद्यन्ते ।
अमीमदन्त पितरोऽथ त्वाऽभि प्रपद्यामह इति वावैतदाह ।
अपः परिषिञ्चति ।
मार्जयत्येवैनान् ॥ ९ ॥

[[1-6-9-10]]

अथो तर्पयत्येव ।
तृप्यति प्रजया पशुभिः ।
य एवं वेद ।
अप बर्हिषावनूयाजौ यजति ।
प्रजा वै बर्हिः ।
प्रजा एव मृत्योरुत्सृजति ।
चतुरः प्रयाजान्यजति ।
द्वावनूयाजौ ।
षट्थसंपद्यन्ते ।
षष्ठा ऋतवः ॥ १० ॥

[[1-6-9-11]]

ऋतूनेव प्रीणाति ।
न पल्यन्वास्ते ।
न संयाजयन्ति ।
यत्पल्यन्वासीत ।
यत्संयाजयेयुः ।

प्रमायुका स्यात्।

तस्मान्वान्वास्ते।

न संयाजयन्ति।

पलियै गोपीथाय॥ ११॥

होतारमाज्यभागौ यजति संततमव द्यति व्यावृत्त्यै बर्हिषदौ यजति तमेव तद्यजत्यनु
निष्कामन्त्याहैनानृतवो नवं च॥ ९॥

[[1-6-10-1]]

प्रतिपूषमेककपालग्निर्वपति।

जाता एव प्रजा रुद्रान्निरवदयते।

एकमतिरिक्तम्।

जनिष्यमाणा एव प्रजा रुद्रान्निरवदयते।

एककपाला भवन्ति।

एकधैव रुद्रं निरवदयते।

नाभिघारयति।

यदभिघारयैत्।

अन्तरवचारिणः रुद्रं कुर्यात्।

एकोल्मुकेन यन्ति॥ १॥

[[1-6-10-2]]

तद्वि रुद्रस्य भागधेयम्।

इमां दिशं यन्ति।

एषा वै रुद्रस्य दिक्।

स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते।

रुद्रो वा अपशुकाया आहुत्यै नातिष्ठत।

असौ तै पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्यात्।

यमेव द्वेष्टि।

तमस्मै पशुं निर्दिशति।

यदि न द्विष्यात्।

आखुस्तै पशुरिति ब्रूयात्॥ २॥

[[1-6-10-3]]

न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति।
 नारण्यान्।
चतुष्पथे जुहोति।
एष वा अग्नीनां पञ्चीशो नाम।
अग्निवत्येव जुहोति।
मध्यमेन पर्णने जुहोति।
सुगच्छेषा।
अथो खलु।
अन्तमेनैव हौतव्यम्।
अन्तत एव रुद्रं निरवदयते॥ ३॥

[[1-6-10-4]]

एष ते रुद्र भागः सुह स्वस्नाऽम्बिक्येत्याह।
शरद्वा अस्याम्बिका स्वसा॥
तया वा एष हिनस्ति।
यः हिनस्ति।
तयैवैनं सुह शमयति।
भेषजं गव इत्याह।
यावन्त एव ग्राम्याः पशवः:।
तेभ्यौ भेषजं करोति।
अवाम्ब रुद्रमादिमहीत्याह।
आशिषमेवैतामाशस्ते॥ ४॥

[[1-6-10-5]]

ऋम्बकं यजामह् इत्याह।
मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतादिति वावैतदाह।
उत्करन्ति।
भगस्य लीप्सन्ते।
मूर्ते कृत्वाऽसजन्ति।
यथा जनं यतेऽवसं करोति।
तादग्रेव तत्।

एष ते रुद्र भाग इत्याह निरवत्त्यै।

अप्रतीक्षमायन्ति।

अपः परिषिञ्चति।

रुद्रस्यान्तर्हित्यै।

प्र वा एतेऽस्माल्लोकाच्यवन्ते।

ये त्र्यम्बकैश्चरन्ति।

आदित्यं चरुं पुनरेत्य निर्वैपति।

इयं वा अदितिः।

अस्यामेव प्रतितिष्ठन्ति ॥ ५ ॥

यन्ति ब्रूयान्निरवदयते शास्ते सिञ्चति षड् ॥ १० ॥

अनुमत्यै वैश्वदेवेन ताः सृष्टास्त्रिवृत्प्रजापतिः सवितोत्तरस्यां देवासुराः सोऽग्निर्यत्पत्नी वैश्वदेवेन ता

वरुणप्रधासैरभ्येऽदेवेभ्यः प्रतिपूरुषं दशः ॥ १० ॥

अनुमत्यै प्रथमजो वत्सो बहुरूपा हि पशवः तस्मात्पृथमात्रं यदग्नयेऽनीकवत उद्धारं वा अभ्येऽदेवेभ्य
ऋतूनेव षट्थसंस्तिः ॥ ७६ ॥